

Randmeerconcertbrief

Seizoen 2012/13 nr 5

Leupold Trio

Tijmen Huisingh viool

Wouter Mijnders cello

Sören Leupold chitarrone en
renaissanceluit

Zondag 25 november 2012

Hotel Vennendal Nunspeet

programma 25 november 2012	1
over de musici	2
toelichting door Hans Maas	3-5
contactadressen en concertlocaties	6
agenda seizoen 2012/2013	7
bestelformulier	8

5e Randmeerconcert - seizoen 2012/2013
zondag 25 november 2012 14.00 uur
Hotel Vennendal Nunspeet

Leupold Trio

Tijmen Huisingh - viool, Wouter Mijnders - cello,
Sören Leupold - chitarrone en renaissanceluit

Giovanni Paolo Cima
(ca. 1570-1622)

Sonata per il violino
viool, cello, chitarrone

Dario Castello
(ca. 1590-ca. 1658)

Sonata prima
viool, chitarrone

Gregory Howet
(ca. 1550-ca. 1617)

Fantasia
renaissanceluit solo

Domenico Gabrielli
(ca. 1659-ca. 1690)

Sonate in G groot
cello, chitarrone

Antonio Bertali
(ca. 1605-1669)

Sonata a due
viool, cello, chitarrone

Heinrich Ignaz Franz von Biber
(1644-1704)

Sonata representativa
viool, cello, chitarrone

Pauze

Biagio Marini
(1594-1663)

Romanesca
viool, cello, chitarrone

John Dowland
(ca. 1563-1626)

Lachrimae
renaissanceluit solo

Antonio Vivaldi
(1678-1741)

Sonate in a-klein
cello, chitarrone

Arcangelo Corelli
(1653-1713)

La Follia
viool, cello, chitarrone

Het Leupold Trio werd in 2003 opgericht na een buitengewoon succesvol concert op het internationaal Gitaarfestival 'Saitensprünge' in Duitsland.

Sindsdien speelde het trio, met violiste Eva Stegeman, veelvuldig concerten in binnen en buitenland; Algerije, Duitsland, België, Frankrijk, Italië en Spanje, en maakte het de succesvolle CD 'Con Chitarrone' !

Tijmen Huisingh - viool

is freelance concertmeester, solist en natuurlijk bekend van de Amsterdam Chamber Soloists, verrast het ensemble u weer graag met meesterwerken en pareltjes uit de barok en renaissance! Tijmen studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij Lex Korff de Gidts, Jan Repko en Ilya Grubert en volgde The International Competition Preparation Course' van de Scuola di Musica in Fiesole als leerling van Pavel Vernikov.

Hij is prijswinnaar van diverse internationale concoursen, waaronder de Lordens Violdagen en het Princes Christina Concours. Met zijn duo-partner, de Italiaanse pianist Alessandro Barneschi, was hij in 2007 prijswinnaar van het bekende kamermuziekconcours' Premio Rovere d'Oro' in Italië.

Sören Leupold - chitarrone, barokluit, gitaar

Sören Leupold begon zijn opleiding tot klassiek gitarist in 1988 bij Ulrich Müller aan het conservatorium van Osnabrück. Hij vervolgde zijn studie bij Eliot Fisk en Konrad Junghänel aan de Musikhochschule te Köln. Bij laatst genoemde studeerde hij vervolgens luit en chitarrone. Sören behaalde zijn eindexamen met onderscheiding. Sören treedt op met tal van ensembles, waaronder Academy of Ancient music, Cantus Cöln, Collegium Vocale Gent, Nederlands Kamerkoor, La Fenice, Musica Antiqua Köln en Combattimento Consort Amsterdam. Regelmatig is hij te gast op festivals als het Holland Festival, Festival Oude Muziek Utrecht, The Proms en Styriarte Graz.

Naast meerdere radio en TV opnamen verleende hij medewerking aan diverse bekroonde CD opnamen (Diapason d'or, Grammy Nominée etc.). In 2004 speelde Sören de wereldpremiere van "Memoria" van Johannes Kalitzkes in samenwerking met de Musikfabrik NRW.

Wouter Mijnders - cello

Wouter Mijnders is cellist van het Combattimento Consort Amsterdam. Hij treedt veelvuldig op binnen en buiten Europa, musiceert op festivals, in recital programma's met pianist Peter Beijersbergen van Henegouwen en treedt op met verschillende kamermuziek ensembles, waaronder het Hexagon Ensemble en het Leupold trio.

Wouter maakte meerdere radio-, tv- en CD opnamen, waaronder het complete werk voor cello en piano van Mendelssohn Bartholdy, de cello sonates van Willem Pijper en de eerste opname van het concert voor cello piccolo van Sammartini. Hij bespeelt onder andere een speciaal voor hem gebouwde cello van Josef Musil. Hij studeerde aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag bij René van Ast en bij Dmitri Ferschtman aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam.

Toelichting 1/3

'Con Chitarrone'

Rond 1600 voltrok zich een van de grootste omwentelingen in de geschiedenis van de Europese kunstmuziek. De meest kenmerkende vorm van muziek in de zestiende eeuw, de Renaissance, was een samengaan van een aantal vrijwel gelijkwaardige, bij voorkeur gezongen melodische lijnen. De zeventiende-eeuwse Barok bracht een volkomen nieuwe benadering. Er was behoefte aan een soort muziek die veel meer ruimte bood aan het uitbeelden van heftige, individuele gemoedsbewegingen. Als gevolg daarvan ontstond een muziek waarin de nadruk lag op een of meer hoge melodische bovenstemmen, met als ondersteuning een stevige, lage baspartij. Op grond van die lage baspartij en cijfers die bij die partij waren genoteerd, kon de bespeler van een akkoordinstrument, bijvoorbeeld een klavecimbel, orgel of luit, een begeleiding improviseren. De baspartij zelf werd in de regel ook gespeeld door een laag strijk- of blaasinstrument. De uitvinding van deze basso continuo-begeleiding markeert het begin van de Barok in de muziek. Tegelijk nam de betekenis van instrumentale muziek sterk toe. In vocale muziek werden instrumenten niet langer alleen maar gebruikt om gezongen partijen mee te spelen, maar ze kregen aparte partijen. Ook kwam een sterke ontwikkeling van zuiver instrumentale soorten muziek op gang, zoals sonates en, later in de zeventiende eeuw, verschillende soorten concerten.

De nieuwe opvattingen over muziek hadden grote gevolgen voor de instrumenten zelf. In de zestiende eeuw werden instrumenten vaak als 'koor' gebouwd, met een sopraan-, alt-, tenor- en basversie. De viool, die in de Renaissance al bekend was als de hoogste van zo'n 'koor' van strijkinstrumenten, werd in de Barok het meest kenmerkende melodie-instrument. De tenorversie van hetzelfde 'koor' verdween, en de basversie, die wij kennen als cello, werd met het oog op de nieuwe functie als drager van de klank flink vergroot. Een extra grote versie stond bekend als 'violone', het Italiaanse 'vergrootoord' van 'viola', zoiets als 'reuzenviool' (ons woord 'cello' is een ingekorte vorm van 'violoncello', wat daar weer een verkleinwoord van is, 'reuzenviooltje' dus).

De luit was in de zestiende eeuw een zeer geliefd instrument. In principe was het op een luit heel goed mogelijk om begeleidende akkoorden te spelen, maar diepe bastonen waren niet beschikbaar. Daarom werd de luit aan de nieuwe eisen aangepast door een enorme verlenging van de hals en een aantal lange bassnaren, die alleen als losse snaren kunnen worden gebruikt. Een van de namen voor zo'n gewijzigde luit met extra bassnaren is 'chitarrone', het 'vergrootoord' van 'chitarra'; een 'reuzengitaar' dus.

In het programma van vandaag zijn de ingrijpende veranderingen in de muziek tussen ongeveer 1600 en 1700 goed te volgen.

Giovanni Paolo Cima (ca. 1570-1622) heeft waarschijnlijk zijn hele leven doorgebracht in Milaan, waar hij werkte als organist en kapelmeester. Zijn sonates behoren tot de vroegste voorbeelden van dit genre; de sonate van vandaag maakt deel uit van een bundel die is uitgegeven in 1610. Aan het begin imiteert de begeleiding de viool op een manier die suggereert dat er wel vier melodische partijen zijn, maar al gauw voegt de cello zich erbij, en dan wordt de begeleiding een echte basso continuo. De baspartij is opvallend melodisch voert vaak een soort gesprek met de viool. Er zijn geen duidelijk afzonderlijke delen met ieder hun eigen tempo en maatsoort, zoals in latere sonates. Wel zijn een aantal onderdelen te onderscheiden, met verschillende karakters, die zonder onderbreking in elkaar overgaan.

Over Dario Castello (ca. 1590-ca. 1658) is weinig meer bekend dan dat hij actief was in Venetië in de eerste helft van de zeventiende eeuw. Hij was daar leider van een blazersensemble en musicus aan de San Marco. In zijn sonate zijn veel meer dan bij Cima de melodische expressie en virtuositeit geconcentreerd in de vioolpartij. Het stuk bestaat uit een aantal duidelijk van elkaar gescheiden korte deeltjes met ieder een eigen tempo, maatsoort en karakter.

Toelichting 2/3

Lang werd aangenomen dat Gregory Howet (ca. 1550-ca. 1617) een Engelsman was, hoewel hij in de eerste uitgave van zijn Fantasie voor luit door Robert Dowland (zoon van John Dowland, van wie we vandaag ook een stuk horen) wordt gepresenteerd als 'Gregorio Huwet of Antwerpe'. Recent onderzoek heeft aan het licht gebracht dat hij waarschijnlijk geboren is in Huy in België als Gregorius Huet, enkele jaren heeft gewoond in Antwerpen en zich daarna gevestigd heeft in Duitsland, met name in Wolfenbüttel. Daar werd hij in 1591 aan het hof van de hertog aangesteld als luitist. Hij was een groot virtuoos die verschillende vernieuwingen op het gebied van het luitspel op zijn naam had staan. De fantasie voor luit solo is een typisch zestiende-eeuws genre. Anders dan moderne mensen zouden kunnen vermoeden gaat het er daarin niet om dat de componist zijn verbeeldingskracht de vrije loop laat; in plaats daarvan kiest hij een kort en bondig thema, dat in het begin meerstemmig wordt verwerkt op de manier van een fuga, met imitaties door alle stemmen, en dan als 'kapstok' dient voor verschillende tegenmelodieën. Een opvallend kenmerk van het thema van de Fantasie van Howet (of Huwet, Huet enz.) is de chromatiek (een opeenvolging van halve toonsafstanden) aan het einde. Merkwaardig genoeg is dit thema bijna identiek aan het thema van een Fantasie voor orgel of klavecimbel van Howets Nederlandse tijdgenoot Sweelinck.

Fantasies for the Lute.

Composed by the most famous *Gregorio Huwet* of Antwerpe: Lutenist to the most high and mightie *Henricus Julius*, Duke of Brunwicke, &c.

The image shows a handwritten musical score for a lute solo. The title is 'Fantasies for the Lute.' and the composer is identified as 'Composed by the most famous Gregorio Huwet of Antwerpe: Lutenist to the most high and mightie Henricus Julius, Duke of Brunwicke, &c.' The score is written on a five-line staff with a treble clef and a common time signature. It features a complex, multi-measure rest at the beginning, followed by a series of rhythmic patterns and melodic lines. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings like 'f' and 'p'. The score is titled 'Fantasie.' and 's'.

Domenico Gabrielli (1659-1690) was een virtuoos cellist, maar ook een succesvol componist van o.a. opera's en andere vocale werken. Zijn leven speelde zich grotendeels af in Bologna, waar hij was verbonden aan de grote San Petronio-kerk en voorzitter was van de beroemde Accademia Filarmonica, een ware kweekvijver van voortreffelijke musici. Hij had compositie gestudeerd bij Legrenzi in Venetië. Tegenwoordig geldt Gabrielli vooral als de eerste componist van virtueuze solomuziek voor de cello, hoewel die maar een klein deel van zijn oeuvre uitmaakt. De Sonate in G groot is opgezet zoals veel soortgelijke werken uit de tweede helft van de zeventiende eeuw. In principe zijn er meestal vier delen met ieder een eigen karakter, tempo en maatsoort, in de volgorde langzaam-snel-langzaam snel. In dit geval bestaat het eerste deel uit een afwisseling van langzame en snelle fragmenten.

De violist en componist Antonio Bertali (1605-1669) kwam uit Verona in Noord-Italië, een gebied dat in die tijd deel uitmaakte van het rijk van de Oostenrijkse keizers. Hij was waarschijnlijk nog geen twintig toen hij al violist werd aan het hof van keizer Ferdinand II in Wenen, waar hij de rest van zijn leven in verschillende functies zou blijven. Het was de tijd dat het Oostenrijkse muziekleven volledig gedomineerd werd door Italianen. Bertali maakte vooral naam als componist van grootschalige, feestelijke kerkmuziek, opera's en oratoria maar schreef ook voor kleine bezettingen. Zijn Sonata a due is een werk voor twee solisten en basso continuo en bestaat uit een aantal korte delen, net als de sonate van Castello. De beide solisten spelen overwegend in dialoog, dus afwisselend, telkens op elkaar reagerend als in een scene van een toneelstuk. De bas vormt een eenvoudige ondersteuning, wat de solisten de nodige ruimte geeft.

De loopbaan van Heinrich Ignaz Franz von Biber (1644-1704) begon in Bohemen, het gebied waar hij ook was geboren. Maar toen hij in 1670 in opdracht zijn toenmalige werkgever, de bisschop van Olmütz, naar Tirol vertrok om nieuwe violen te kopen, liet hij zich onderweg in Salzburg overhalen om in dienst te treden van de aartsbisschop. Daar rees zijn ster snel; in het begin had hij de rang van een lakei, maar uiteindelijk bracht hij het tot kapelmeester én een adellijke titel. Hij werd door velen beschouwd als de beste violist van zijn tijd. Bovendien maakte hij indruk als componist, niet alleen met werken voor zijn eigen instrument, maar ook met kerkmuziek (o.a. een prachtig Requiem) en opera's. Beroemd zijn bijvoorbeeld zijn Passacaglia voor viool solo en de 'Rozenkrans'-sonates voor viool en basso continuo. De Sonata representativa die we vandaag horen bewijst dat Biber – en het publiek waarvoor hij schreef! – niet afkerig waren van een dosis humor in de muziek. De sonate moet iets voorstellen, en wel een flink aantal geluiden uit de natuur en het dagelijks leven, vooral van dieren.

Salzburg aanvang 18e eeuw

Toelichting 3/3

Biagio Marini (1594-1663) was componist, violist en zanger. Hij kwam uit Brescia in Noord-Italië, werkte aan de San Marco in Venetië en aan verschillende vorstenhoven in Italië en Duitsland en overleed uiteindelijk in Venetië. Ook hij was een veelzijdig componist, die tegenwoordig vooral bekend is om zijn instrumentale werken. Zijn Romanesca is een reeks variaties op een baspatroon dat in de zeventiende eeuw ook door veel andere componisten is gebruikt als basis voor zowel instrumentale werken als aria's en liederen; misschien kent u de melodie van Greensleeves, waaraan ook het Romanesca-schema ten grondslag ligt. Het bestaat uit twee groepen van vier maten, die allebei worden herhaald. In de Romanesca van Marini klinken de tonen van het baspatroon op de eerste tel van iedere maat (een rustige driedelige maat), met daar tussen in enkele verbindende noten. Boven deze bas speelt de viool eerst een zangerige melodie, die in de volgende variaties wordt versierd. In een van de variaties wordt het baspatroon zelf uitgewerkt.

De Engelse luitist John Dowland (ca. 1563-1626) was een van de beroemdste musici van zijn tijd. Hij had het geluk te leven in een 'Gouden Eeuw' van de Engelse Renaissance, de tijd van koningin Elizabeth I en haar opvolger James I. Ondanks zijn grote reputatie zat een loopbaan aan het Engelse hof er voor hem niet in, vermoedelijk omdat hij katholiek geworden was. Hij bracht een aantal jaren door op het vasteland, o.a. in dienst van koning Christiaan IV van Denemarken. Lachrimae is veruit zijn bekendste werk. Dowland schreef het oorspronkelijk als een pavane (statige dans in tweedelige maat) voor luit solo, de vorm waarin we het vandaag horen. Een versie voor zang met luitbegeleiding volgde, met als eerste tekstregel 'Flow, my tears' ('Lachrimae' is Latijn voor 'tranen'), en een andere voor vocaal ensemble. Geen enkel werk uit die tijd is door zo veel andere componisten gebruikt als thema voor variaties; ook Sweelinck schreef een 'Pavana Lachrymae'. Het stuk illustreert als geen ander de wonderlijke populariteit die treurige liederen toen genoten, met name in Engeland.

Ondanks het werk van Domenico Gabrielli was de cello in de vroege achttiende eeuw nog steeds vooral een begeleidingsinstrument. Dat Antonio Vivaldi (1678-1741) een aantal sonates voor cello en basso continuo geschreven heeft is dus uitzonderlijk. Ca. 1740 werd in Parijs een bundel van zes sonates uitgegeven; daarnaast zijn er nog drie andere sonates in handschrift bewaard gebleven. Vivaldi was muziekdirecteur van een meisjesweeshuis in Venetië, waar de kinderen alle mogelijke instrumenten bespeelden, en veel van zijn instrumentale muziek, misschien ook deze cellosonates, heeft daaraan zijn ontstaan te danken. In ieder geval had Vivaldi

door zijn werk een buitengewoon gevoel voor de eigen klank- en expressiemogelijkheden van ieder instrument ontwikkeld, en hij wist zijn melodiek dan ook perfect op het karakter van de cello af te stemmen. De Sonate in a klein bestaat weer uit vier delen in de volgorde langzaam-snel-langzaam-snel.

Arcangelo Corelli (1653-1713) is een van de weinige componisten uit de Barok van wie uitsluitend instrumentale muziek bekend is: concerti grossi, trionsonates voor twee violen en basso continuo, en solosonates met basso continuo. Hij was een uitstekende violist, die in zijn spel meer uitblonk door expressiviteit en goede smaak dan door extreme virtuositeit. Net als Gabrielli was hij opgeleid aan de Accademia Filarmónica in Bologna, maar hij werkte het grootste deel van zijn leven in Rome.

Hoewel La Follia is uitgegeven als laatste werk in de bundel van de twaalf 'Suonati' voor viool en basso continuo op 5. is het geen gewone sonate maar een indrukwekkende reeks variaties op een thema, dat net als de Romanesca door talloze andere componisten is gebruikt, tot Rachmaninoff toe. Wat bij Corelli Follia heet wordt dan vaak La Folia of Folies

d'Espagne genoemd. Het thema houdt niet alleen het baspatroon maar ook de hoofdlijn van de melodie in. Aan het begin van Corelli's Follia horen we het thema in zuivere vorm. In de 22 variaties die hierop volgen varieert vaak de viool de melodie van het thema, soms is het de bas die wordt omspeeld, en soms wisselen figuren in de twee partijen elkaar snel af. Ook tempo en maatsoort worden gevarieerd. Ondanks al die verscheidenheid heeft Corelli van het stuk een monumentaal geheel weten te maken.

Hans Maas
16 november 2012

Onze contactpersonen geven u graag informatie:

voor Nunspeet
dhr. Wim Bömer

E-mail: nunspeet@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 252968

voor Harderwijk
dhr. Wouter Molendijk

E-mail: harderwijk@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 421704

voor Ermelo
mevr. Henny van Manen-Aartsen

E-mail: ermelo@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 563634

voor Putten
dhr. Leo van Wijk

E-mail: putten@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 353842

voor Zeewolde
dhr. Henk de Wit

E-mail: zeewolde@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 036 5223272

secretariaat
dhr. Anne de De Vries

E-mail: secretaris@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 06 5700 2004 (inspreken)

financiën
dhr. Hugo Berkouwer

E-mail: penningmeester@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0577 411242
Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten

concertcoördinator:
dhr. Roel Norg

E-mail: coordinator@randmeerconcerten.nl
Telefoon: 0341 551703
Margrietlaan 9, 3851 RS Ermelo

publiciteit/perscontacten:
dhr. Maarten de Lussanet

E-mail: publiciteit@randmeerconcerten.nl

websitebeheer en
Randmeerconcertbrieven:
dhr. Adri Kuiper

E-mail: media@randmeerconcerten.nl

website Randmeerconcerten

www.randmeerconcerten.nl

aanvraag programmaboekje, zie secretariaat of vul het formulier op de website in.

reservering concerten tot 24 uur voor aanvang van het concert via
inspreken op telefoonnummer **06 1369 5148**

Adressen van de concertlocaties:

Lukaskerk
Van Asch van Wijklaan 69
3853 KV Ermelo

Oude Kerk
Kerkbrink 1
3851 MB Ermelo

Catharinakapel
Klooster 1
3841 EN Harderwijk

Sandton Landgoedhotel Vennendal
Vennenpad 5
8072 PX Nunspeet

Hotel NH Sparrenhorst
Eperweg 46
8072 DB Nunspeet

Kasteel De Vanenburg
Vanenburgerallee 13
3882 RH Putten

Open Haven
Kerkplein 8
3891 ED Zeewolde

Agenda 2012-2013

- 1 zaterdag 22 september 2012 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Van Baerle Trio met Maria Milstein (viool), Gideon den Herder (cello), Hannes Minnaar (piano)
- 2 zondag 7 oktober 2012 10.30 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Lisa Jacobs (viool) en Ksenia Kouzmenko (piano)
- 3 zaterdag 20 oktober 2012 20 uur Ermelo Lukaskerk
Doris Hochscheid (cello) en Frans van Ruth (piano)
- 4 zaterdag 10 november 2012 20 uur Zeewolde Open Haven
Duo Bilitis met Eva Tebbe (harp) en Ekaterina Levental (harp & mezzosopraan)
- 5 zondag 25 november 2012 14 uur Nunspeet Sandton Landgoedhotel Vennendal
Leupold Trio 'Con Chitarrone' met Tijmen Huisingh (viool), Wouter Mijnders (cello), Sören Leupold (chitarrone en renaissancefluit)
- 6 zondag 6 januari 2013 14 uur Nunspeet Hotel NH Sparrenhorst
Nieuwjaarsconcert 'Café Dansant' met Sabine Wüthrich (sopraan), Eva van Grinsven (saxofoon), Daniël Kramer (piano)
- 7 zaterdag 19 januari 2013 20 uur Ermelo Oude Kerk
Bart van Oort (fortepiano), Marieke Schneemann (fluit), Francine van der Heijden (sopraan)
- 8 zondag 3 februari 2013 14 uur Nunspeet Sandton Landgoedhotel Vennendal
Lendvai Trio met Nadia Wijzenbeek (viool), Ylvaly Zilliacus (altviool), Maria Macleod (cello)
- 9 zondag 17 februari 2013 10.30 en 14 uur Harderwijk Catharinakapel
Fresco Pianotrio met Birthe Blom (viool), Katharina Gross (cello), Yoram Ish-Hurwitz (piano)
- 10 zaterdag 2 maart 2013 20 uur Zeewolde Open Haven
Utrecht String Quartet met Eva Koskinen (viool), Katherine Routley (viool), Joël Waterman (altviool), Sebastian Koloski (cello)
- 11 zaterdag 16 maart 2013 20 uur Ermelo Lukaskerk
Daria van den Bercken (piano)
- 12 zaterdag 6 april 2013 20 uur Putten Kasteel De Vanenburg
Vodenitcharov Pianokwartet met Paul van der Linden (hobo), Joost Hekel (klarinet), Jeroen Billiet (hoorn), Alain de Rijkere (fagot), Boyan Vodenitcharov (fortepiano)

Randmeerconcerten 2012-2013 - bestelformulier voor abonnementen

dhr. en/of mevr. _____

adres _____

postcode en plaats _____

telefoon _____

e-mail *) _____

*) indien u de gratis Randmeerconcertbrief per e-mail wilt ontvangen

Bestelt hierbij:

_____ abonnement(en) voor 7 concerten à € 112,- in totaal € _____

(u hoeft niet aan te geven welke 7 concerten van de 12 concerten u wilt bezoeken)

_____ passe-partout(s) voor alle 12 concerten à € 168 in totaal € _____

totaal € _____

+

En (gelieve uw keuze aan te geven door een kruisje in het vakje)

 machtigt de St. Randmeerconcerten om dit totaalbedrag éénmalig af te schrijven van

rekening _____

t.n.v. _____

te _____

 maakt dit bedrag over naar rekening 3177.78.722 t.n.v. St. Randmeerconcerten te Vierhouten

plaats en datum: _____

handtekening voor akkoord: _____

Wij verzoeken u dit formulier in gesloten envelop te sturen naar:
penningmeester Randmeerconcerten, de heer Hugo Berkouwer, Hertlaan 3, 8076 PG Vierhouten.

Muzikado

The image features a violin in the lower-left quadrant, with its body in shades of brown and orange. Overlaid on the violin and extending across the frame are several musical staves with black notes and clefs. The background is a light yellow gradient.

Geef een concert cadeau
Voor 19 euro bij de kassa